

Waarom Hans Berger geneeskunde ging studeren

Er was eens in een afgelegen slaperig stadje op het platteland een introverte jongen, die Hans heette. Hans was meer geïnteresseerd in de poezie van zijn grootvader en in sterrenkijken, dan in het beroep van zijn vader, die dokter was. Nadat hij zijn middelbare school had afgemaakt, besloot hij naar de universiteit te gaan om sterrenkunde te studeren. Maar de drukte van het leven in een grote stad stemde niet overeen met zijn rustige levensstijl. Een korte tijd later verliet hij de opleiding. Het was een tijd van vrede, dus hij besloot een jaar in het leger te gaan bij de cavalerie. Zo zou hij paard kunnen rijden en in relatieve rust genieten van het buitenleven.

Op een morgen toen hij op zijn paard was gedurende een training begon het paard plotseling te steigeren. Hans vloog door de lucht en hij kwam hard neer op de grond. Met grote schrik beseftte Hans dat hij verpletterd zou worden door een kanon, dat aangedreven werd door paarden. Maar als door een wonder lukte het de paarden tegen te houden. Hans beefde over zijn hele lichaam, maar was gelukkig niet ernstig gewond.

Precies op dat moment, kilometers ver weg in het huis van zijn ouders werd Hans' zuster plotseling overvallen door een duister gevoel, dat er iets ergs gebeurd was met Hans. Ze was bezorgd en drong er bij haar vader op aan om contact te zoeken. Haar vader verstuurde een telegram. Toen Hans die avond het telegram ontving, was hij bezorgd, want hij had nog nooit een telegram ontvangen van zijn vader. Toen hij las dat zijn zuster diep bezorgd was over of het goed met hem ging, wist hij dat zijn gevoelens van diepe angst die morgen op een of andere manier zijn zuster bereikt hadden. Vele jaren later schreef Hans: 'dit was een geval van spontane telepathie. Ik was in doodsgevaar. Ik wist dat ik ging sterven en verzond mijn gedachten. Mijn zus, die mij erg dierbaar was, ontving de boodschap.'

Deze ervaring bracht een grondige verandering teweeg in de interesses van Hans. Hans verlegde zijn aandacht van de diepte van de ruimte naar de diepte van de menselijke ziel. Nadat hij de militaire dienst verlaten had, keerde hij terug naar de universiteit en concentreerde zich op zijn studie geneeskunde. Hij was vastberaden om te begrijpen hoe

‘psychische energie’, zoals hij het noemde, telepathisch een boodschap kon overbrengen over een afstand van 160 kilometer.

Vele jaren werkte Hans alleen en doelgericht in zijn laboratorium aan de universiteit. Uiteindelijk had Hans een methode ontwikkeld om menselijke hersengolven te meten. Gedurende een bepaalde tijd werden deze golven ‘Berger ritmes’ genoemd. Nu noemen wij deze signalen een elektro-encefalogram, een EEG.

Hans’ passie om ‘psychische energie’ te begrijpen leidde niet tot het verklaren van de telepathische ervaring van zijn zuster. Maar het legde wel een fundament voor de moderne neurologie.

vertaald uit: Dean Radin, *Entangled minds*, Paraview Pocket Books, 2006, 21-23.